

Kollarında Öleyim

— Harun Yıldırım · 22 Nisan 2017

KOLLARINDA ÖLEYİM

Bitmiş koca bir ömrün kendine faydası yok
Vasiyetim; Leyla'nın çöllerinde öleyim.
Belki varamam amma bu yolda ölen de çok,
Şirin'in dağlarında, yellerinde öleyim.

Mecnun ile Kerem'le yan yana yaşıyorum,
Sıkı tut can özümden ha düştüm düşüyorum
Sarıp sarmala, beni yanarken üşüyorum,
Aşkın kavursun beni küllerinde öleyim.

Burası âşıkların hem rıhtım, hem limanı
Deryanın üstündeki bu geminin dumanı,
Dostun, düşmanın kessin istersen bu adamı,
Sen ver hükmü-kararı dillerinde öleyim.

Bazen ufka kök salmış, toy vermiş çiçek gibi
Bazen kendini yere, koy vermiş çiçek gibi
Bazen taa enginlere, boy vermiş çiçek gibi
Dalında kurut beni güllerin de öleyim.

Sahilde akşamlarda çaldığımız şarkı bu
Sana sevda akıtan susuz gönül arki bu
Aşkını yanarak söyler şairlerin farkı bu
Kalemler ağıt yaksın yollarında öleyim.

Birtanem, sevdiceğim, gülüm deseler bile
Aldığım her nefese zulüm deseler bile
Yaşadığım her güne ölüm deseler bile
Başkasına bırakma ellerinde öleyim.

Aç gönül kapısını al bu gece ne olur
Ummandan ummanlara sal bu gece ne olur
Sus! veda etme sakın kal bu gece ne olur

Kokunu çeke çeke kollarında leyim.

HARUN YILDIRIM